

Justitieombudsmannen  
Lars Lindström

## **Inspektion vid Förvaltningsrätten i Växjö den 18–20 oktober 2016**

---

### **Inledning**

Den 18–20 oktober 2016 genomförde justitieombudsmannen Lars Lindström tillsammans med byråchefen Carina Sjögren samt föredragandena Cecilia Melander, Lena Lindbäck, Karl Hägg och Jenni Nordquist en inspektion vid Förvaltningsrätten i Växjö.

#### **Inledande sammanträde**

Inspektionen inleddes tisdagen den 18 oktober 2016 med att JO och hans medarbetare togs emot av lagmannen Daniel Samuelson, rådmannen Per Hansson, chefsadministratören Elisabeth Wigg, beredningssamordnaren Linda Nerle, domstolshandläggaren Lena Bergstedt och föredraganden Maria Gustafsson. De informerade om domstolens organisation m.m. i enlighet med vad som framgår av bl.a. domstolens arbetsordning samt enligt följande:

Förvaltningsrätten består av en dömande enhet med en beredningsorganisation och en administrativ enhet. På den dömande enheten finns domare, beredningssamordnare, föredragande, domstolshandläggare och notarier. Förvaltningsrätten har därutöver hjälp av en rådman vid Förvaltningsrätten i Malmö, en t.f. rådman samt förstärkningsstyrkan.

Målen bereds i huvudsak under ledning av två beredningssamordnare fram tills att de är klara för uppsättning. Därefter överlämnas målen till specialiserade föredragandegrupper för vissa åtgärder och för att fördelas vidare. Vissa mål fördelas emellertid direkt på domare och handläggare, t.ex. förtursmålen och körkortsmålen samt mål i vilka muntlig förhandling ska hållas.

Beredningsdomare finns knutna både till beredningsorganisationen och till föredragandegruppen. Den dömande enheten har även ett kansli inom vilken domstolshandläggarna arbetar. Dessa ”cirkulerar” på veckobasis mellan olika arbetsstationer.

Den administrativa enheten består av en chefsadministratör och administrativ personal. I administrativa frågor samarbetar förvaltningsrätten med Växjö tingsrätt, t.ex. ”köper” de receptions- och vaktmästeritjänsterna från tingsrätten.

Vid domstolen finns även en stab för beredning av frågor som lagmannen hänskjuter dit.

Förvaltningsrätten har bra balanser och åldersstruktur av mål. I nuläget finns endast 17 mål äldre än ett år och de flesta av dessa är skattemål. Målsättningen är att avgöra ca 4 500 mål per år och att ha en målbilans om högst 1 000 mål. Målavverkningen följs upp månadsvis och ansvariga domare får med jämna mellanrum redovisa de senaste handläggningsåtgärderna i de äldsta målen.

Förvaltningsrätten i Växjö har knappt 40 anställda. Sedan 2013 har uppemot 60 personer i arbetsstyrkan, inklusive notarier och fiskaler, bytts ut och personalomsättningen är alltför hög. Förvaltningsrätten har under långa perioder varit helt utan fiskaler. Många notarier har fått avräkna en viss tid från notariatstjänstgöringen vilket har medfört att många notarier har slutat samtidigt. Det har framför allt varit svårt att rekrytera föredraganden, särskilt dem med djupare kunskaper i skatte- och socialförsäkringsrätt. Kansliet, som ska bestå av sju tjänster, består just nu av tre och en halv tjänst. Svårigheten med rekryteringen har även gällt kansliet och framför allt har det varit svårt att hitta ”rätt” personer. Många unga stannar inte länge och ibland har man fått avbryta en anställning redan under provanställningen. Personalomsättningen har varit besvärlig för domstolen och den stora utmaningen är att introducera alla nyanställda i sina arbetsuppgifter.

### **Inspektionens omfattning**

JO hade före inspektionen fått del av arbetsordningen för Förvaltningsrätten i Växjö med bilagor samt verksamhetsplan, kanslihandbok och riktlinjer för beredningen av mål. Under inspektionen fick JO också ta del av vissa statistikuppgifter för domstolen.

Vid granskningen kontrollerades de tio äldsta pågående målen samt de tio senast avgjorda målen om socialförsäkring, skatt, bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453), tvångsvård enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall, LVM, tvångsvård enligt lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård, LPT, tvångsvård enligt lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, LRV, och ingripande enligt körkortslagen (1998:488).

Vidare granskades ett antal pågående mål om laglighetsprövning och offentlig upphandling samt de fem senast avgjorda målen i samma kategorier. Dessutom granskades mål enligt LVU och LVM som var avgjorda under november och december 2015 samt mars och april 2016. Förutom detta granskades ett antal pågående mål enligt djurskyddslagen (1988:534) och mål enligt vapenlagen (1996:67) samt de tio senast avgjorda målen i samma kategorier. Även pågående mål som var utsatta till muntlig förhandling fr.o.m. den 1 november 2016 och framåt granskades (ej LPT och LRV).

Under inspektionen lämnade domare och annan personal upplysningar rörande handläggningen av vissa mål. Alla uppgifter redovisas inte i protokollet men har beaktats vid ställningstagandena.

#### Avslutande sammanträde

Vid ett avslutande sammanträde torsdagen den 20 oktober 2016 hölls en översiktlig genomgång med förvaltningsrättens personal då de iakttagelser som hade gjorts vid granskningen redovisades.

JO Lars Lindström framhöll att det allmänna intrycket av förvaltningsrätten var gott. Ordningen i diarium, akter och domböcker var god. Avgörandena var utförligt skrivna och väl motiverade. Lagstadgade tidsfrister hölls.

Vid granskningen uppmärksammades följande:

#### **lakttagelser och bedömningar**

##### Långsam handläggning

Vid granskningen kunde konstateras att handläggningstiderna i vissa socialförsäkringsmål, mål angående omhändertagande enligt vapenlagen och mål enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS, varit långa.

Två socialförsäkringsmål (mål 412-15 och 2814-15) avseende samma person kom in till domstolen i februari respektive i augusti 2015. Det första målet var till synes klart för avgörande i maj 2015 och det senare i augusti samma år, dvs. samma månad som målet kom in till domstolen. Den 11 maj 2016 diariefördes i de båda målen en dom i ett socialförsäkringsmål från Kammarrätten i Jönköping gällande samma person. Målen avgjordes av förvaltningsrätten i en gemensam dom den 14 oktober 2016.

I tre mål (mål 1102-16, 2328-16 och 2412-16) angående omhändertagande av vapen enligt 6 kap. 4 § vapenlagen tog det omkring tre månader innan domstolen avgjorde målen.

Ett mål enligt LSS (mål 3632-15) kom in till domstolen i november 2015. Den 27 november 2015 avslog domstolen ett interimistiskt yrkande om tillfällig utökning av den personliga assistansen. Därefter hade inga handläggningsåtgärder vidtagits i målet.

JO Lars Lindström: I regeringsformen finns ett uttryckligt krav på att en rättegång ska genomföras inom skälig tid (2 kap. 11 § andra stycket). Vidare föreskrivs i 17 § förordningen (1996:382) med förvaltningsrättsinstruktion att mål vid en förvaltningsrätt ska avgöras så snart det kan ske, vilket innebär att mål som är klara för avgörande inte får bli liggande någon längre tid.

Ett beslut om omhändertagande av vapen med stöd av 6 kap. 4 § vapenlagen är en interimistisk åtgärd som vidtas i avvaktan på att frågan om återkallelse av tillståndet ska prövas. I 6 kap. 4 a § vapenlagen anges att Polismyndigheten,

efter att den har beslutat om ett omhändertagande, skyndsamt ska pröva frågan om återkallelse av vapentillståndet. Mål som behandlar frågan om ett omhändertagande av vapen ska mot denna bakgrund prövas med förtur. Ju längre domstolen dröjer med ett avgörande i sådana mål, desto större är risken att Polismyndigheten redan har avgjort frågan om återkallelse av vapentillståndet när domstolen prövar frågan om omhändertagandet.

För enskilda kan det innebära stora påfrestningar att inte få sin sak prövad inom skälig tid. Alltför långa handläggningstider kan också påverka förtroendet för domstolens verksamhet. Granskningen visade exempel på mål som hade varit klara för avgörande under ett stort antal månader. Detta är inte acceptabelt.

I de socialförsäkringsmål som har redovisats ovan tyder handläggningen på att domstolen har inväntat ett avgörande från Kammarrätten i Jönköping innan domstolen avgjorde målen. Jag vill i detta sammanhang erinra om följande:

I förvaltningsprocesslagen (1971:291), FPL, och förvaltningslagen (1986:223), FL, finns inte några bestämmelser om att ett mål eller ärende under vissa förutsättningar får förklaras vilande. Institutet vilandeförklaring får dock genom ett avgörande från Högsta förvaltningsdomstolen anses fastslaget inom förvaltningsrättens område (se RÅ 2005 ref. 33). JO har i tidigare beslut uttalat att man därav naturligtvis inte får dra slutsatsen att möjligheterna att fördröja avgörandena i förvaltningsärendena skulle ha vidgats (se JO 2009/10 s. 76, dnr 1792-2007, och JO:s beslut den 8 april 2011, dnr 5672-2010).

För förvaltningsdomstolarnas del gäller, som nämnts ovan, att målen ska avgöras så snart det kan ske. Domstolen bör därför vara restriktiv med att avvakta avgöranden från högre instans och det särskilt i de fall då det inte finns anledning att tro att det aktuella avgörandet är nära förestående. Om domstolen överväger att avvakta ett avgörande från högre instans, bör parterna höras i frågan. Det är vidare lämpligt att, om domstolen kommer fram till att avgörandet från den högre instansen bör avvaktas, ett formellt beslut om vilandeförklaring fattas. Därigenom får parterna ett tydligt besked om hur domstolen har för avsikt att fortsätta sin handläggning.

#### Registrering i verksamhetsstödet Vera

Mål 2403-15 inleddes genom en ansökan om att rätten skulle utse ett offentligt biträde. Som ”saken” i verksamhetsstödet Vera antecknade förvaltningsrätten därför ”Förordnande av offentligt biträde”. Sedan det offentliga biträdet hade utsetts kom det in ett överklagande till förvaltningsrätten av ett beslut där socialnämnden hade avslagit en begäran om upphörande av vård enligt LVU. Överklagandet handlades av förvaltningsrätten i det ursprungliga målet om förordnande av offentligt biträde. I kallelserna till den muntliga förhandlingen avseende upphörande av vård enligt LVU angavs att målet rörde förordnande av offentligt biträde.

JO Lars Lindström: Enligt 2 § i Domstolsverkets föreskrifter (DVFS 2014:5, som den 1 januari 2017 ersätts av DVFS 2016:17) för förvaltningsrätt om registrering av mål i Vera ska bl.a. ”saken”, alltså vad målet handlar om, registreras. Uppgiften om ”saken” anges sedan med automatik när domstolen utfärdar bl.a. kallelser och förelägganden. Det är därför viktigt att domstolen ser till att ändra registreringen i Vera när ”saken” ändras av någon anledning.

#### Bristande diarieföring

I ett mål rörande inkomsttaxering (mål 775-15) överensstämde inte handlingarna i akten med diarieföringen i Vera. I akten återfanns handlingar angående ändrad kallelse till muntlig förhandling, vilka inte var registrerade i Vera.

Vid granskningen av mål 781-15 upptäcktes ett flertal brister i diarieföringen. En tjänsteanteckning var diarieförd vid två tillfällen och registreringsdatumet (den 29 september 2015 respektive den 7 januari 2016) överensstämde inte med dateringen på anteckningen (den 28 september 2015). Vidare framgick det av dagboksbladet att anteckningarna från en muntlig förhandling hade diarieförts den 22 december 2015. Av anteckningarna framgick emellertid att de var daterade den 10 december 2015. Slutligen var ett protokoll med ett beslut om ersättning för kostnader vid inställelse till muntlig förhandling daterat den 5 januari 2016, men enligt dagboksbladet var det diariefört knappt fyra veckor tidigare, den 10 december 2015. Dessutom hade protokollet åsatts fel aktbilagenummer.

I mål 2202-16 var ett yttrande med bilaga registrerat som aktbilaga 7. Handlingarna hade skickats in till förvaltningsrätten som bifogade filer till ett e-postmeddelande. E-postmeddelandet låg i akten och var inkomststämplat men hade inte åsatts något aktbilagenummer. I meddelandet hade parten fört fram information som kunde uppfattas som uppgifter i sakfrågan.

I mål 2791-16 angående avgift för extra offentlig kontroll hade handlingar som kommit in till förvaltningsrätten inte registrerats fortlöpande i Vera. Registreringen hade gjorts i efterhand med angivande av fel inkomstdatum.

Den 14 oktober 2016 meddelade förvaltningsrätten en gemensam dom i mål 412-15 och 2814-15. Vid tiden för inspektionen var mål 2814-15 inte avslutat i Vera och det fanns inte någon dom registrerad i målet.

JO Lars Lindström: Överlag kunde det under inspektionen konstateras att domstolen hade god ordning såvitt avsåg diarieföring och akthantering. Jag vill mot bakgrund av ovan nämnda iakttagelser ändå erinra om bestämmelserna i 4 och 5 §§ förordningen (2013:390) om mål i allmän förvaltningsdomstol, enligt vilka det under handläggningen av ett mål fortlöpande ska registreras vilka handlingar som kommer in till domstolen, vilka åtgärder som domstolen utför i målet och vad som i övrigt förekommer i detta eller i samband med ett överklagande av ett avgörande. Registreringen ska ske i Vera (se 19 § DVFS

2014:5). De handlingar som har kommit in eller upprättats i ett mål ska föras samman till en akt. Handlingarna ska efter hand som de kommer in eller upprättas numreras i löpande följd.

Ett måls gång ska enkelt kunna följas både internt vid domstolen, av parterna och vid en utomstående granskning av verksamheten. Det får därför inte finnas utrymme för osäkerhet när det gäller frågan om var handlingarna kan återfinnas eller vilken handling som avses.

#### Beredningen av mål

I ett mål rörande utdömande av särskild avgift (mål 1839-16) kom en ansökan in till förvaltningsrätten den 26 maj 2016. Efter att motparten hade fått en underrättelse med ”tillfälle att yttra” sig över ansökan, men inte kommit in med något svar, bedömdes målet vara klart för avgörande den 16 juni 2016. Den 27 september 2016 skickade förvaltningsrätten ett föreläggande till motparten, i vilket det angavs att ”Ni ska yttra Er” över innehållet i ansökan senast den 12 oktober 2016.

Mål 108-16 angående sjukpenning m.m. inleddes genom ett överklagande av ett beslut från Försäkringskassan. Den 9 februari 2016 skickade förvaltningsrätten över Försäkringskassans svarsskrivelse till klaganden för kännedom. Under senare delen av februari 2016 verkade målet ha bedömts som klart för avgörande. Mer än ett halvår senare, den 6 september 2016, fick klaganden tillfälle att yttra sig över Försäkringskassans svarsskrivelse.

JO Lars Lindström: I samband med att en ansökan som inleder ett mål skickas till motparten enligt 10 § första stycket FPL ska motparten föreläggas att svara inom viss tid vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras. Inledningsvis gav förvaltningsrätten motparten i mål 1839-16 tillfälle att yttra sig över ansökan. Först fyra månader senare, efter att målet hade bedömts som klart för avgörande, skickades ett korrekt föreläggande ut.

Enligt 12 § första meningen FPL ska rätten ge klaganden tillfälle att ta del av ett svar och att inom viss tid yttra sig över detta, om det inte är obehövt. För att avgöra om kommunikering av en svarsskrivelse kan underlåtas måste det således ske en bedömning av målet. Denna bedömning görs ofta av en annan person än den domare som senare dömer i målet. Det är emellertid olyckligt när ett mål, så som blev fallet i mål 108-16, bedöms som klart för avgörande men kommunikeringen av någon anledning återupptas långt senare.

Det inträffade ger mig anledning att erinra om vikten av noggrannhet vid beredningen av mål.

#### Utformningen av förelägganden enligt FPL

##### *Särskilt om upplysningar om rätten till muntlig förhandling*

Vid inspektionen uppmärksammades ett antal mål om omedelbart omhändertagande enligt LVU där förvaltningsrätten hade sänt socialnämndens

ansökan till motparten för yttrande (se t.ex. mål 821-16, 943-16, 2421-16, 3039-16 och 3166-16). I förvaltningsrättens skrivelser angavs bl.a.: ”Ni har rätt att begära muntlig förhandling. En sådan förhandling ska hållas om ni begär det”.

JO Lars Lindström: 35 § LVU reglerar rätten till muntlig förhandling i en förvaltningsrätt i mål om beredande och upphörande av vård samt om flyttningsförbud (se prop. 1989/90:28 s. 123 f., SOSFS 1997:15 s. 51). I sådana mål ska muntlig förhandling alltid hållas om någon part begär det. Rätten till muntlig förhandling i mål som rör omedelbart omhändertagande regleras i 9 § tredje stycket FPL. Enligt den bestämmelsen ska muntlig förhandling hållas om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen inte är obehövlig och inte heller särskilda skäl talar mot det. Förvaltningsrättens skrivelser innehöll alltså en felaktig upplysning om partens rätt till muntlig förhandling.

#### Kallelse av part till muntlig förhandling

I mål 2640-16, som rörde sjukersättning, åberopade klaganden förhör med sig själv. I kallelsen till den muntliga förhandlingen förelade förvaltningsrätten henne att komma personligen eller ha ett ombud som företrädde henne vid förhandlingen.

JO Lars Lindström: Enligt 14 § FPL får en enskild föreläggas att inställa sig personligen vid vite eller vid påföljd att hans eller hennes utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande. Eftersom klaganden åberopade förhör med sig själv borde hon inte ha tillåtits att inställa sig genom ombud (se Wennergren och von Essen, Förvaltningsprocesslagen m.m., 6 uppl. 2013, kommentaren till 14 § FPL).

#### Sekretess

I förvaltningsrättens dom den 4 april 2016 i mål 2689-15 och 827-16 angavs i domshuvudet ”Sekretess, se partsbilaga sekretess” på platsen för den unges namn. I förvaltningsrättens dom den 3 mars 2016 i mål 190-16 angavs i domshuvudet den unges namn men med en hänvisning till ”partsbilaga sekretess” beträffande dennes personnummer och till ”Sekretess” beträffande dennes adress. Domarna innehöll inget förordnande om fortsatt sekretess.

JO Lars Lindström: Den 1 oktober 2016 trädde ett antal lagändringar i 43 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, i kraft. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande för uppgifter i domar som har meddelats före ikraftträdandet. Följande bör därför föras fram:

Enligt den lydelse av 43 kap. 8 § första stycket OSL som gällde vid tidpunkten för de nämnda domarna upphörde en sekretessbestämmelse som gällde för en uppgift i ett mål att vara tillämplig om uppgiften togs in i en dom i målet. Enligt 8 § andra stycket gällde detta dock inte om domstolen särskilt förordnade om att sekretessbestämmelsen skulle gälla även i fortsättningen. Detta torde innebära att personuppgifterna ovan blev offentliga genom domarna eftersom något

förordnande om fortsatt sekretess inte angavs, trots att domstolens avsikt varit att de skulle vara hemliga. Detta är naturligtvis inte tillfredsställande.

Det bör framhållas att ändringarna av 43 kap. 8 § OSL, som trädde i kraft den 1 oktober 2016, inte förändrar ovanstående utan avser att tydliggöra t.ex. vilka slags beslut som omfattas av huvudregeln om att uppgifter som tas in i domstolsavgöranden blir offentliga och att domstolarna ska göra en noggrann avvägning mellan offentlighetsintresset och sekretessintresset för varje uppgift som ingår i ett sådant avgörande när de överväger om ett beslut om fortsatt sekretess ska fattas. För en närmare redogörelse för lagändringarna hänvisar jag till prop. 2015/16:144.

#### Diskrepans mellan domskäl och domslut

I mål 1790-16 om bistånd enligt socialtjänstlagen meddelade förvaltningsrätten en dom den 26 augusti 2016. Enligt domslutet avlogs överklagandet. Av domskälen framgick dock att förvaltningsrätten hade ändrat socialnämndens beslut i fråga om kostnader för bil, bostadskostnad och hemförsäkring och att målet därför skulle skickas åter till socialnämnden för ny beräkning.

JO Lars Lindström: I 30 § andra stycket FPL anges att det av avgörandet ska framgå de skäl som har bestämt utgången. Uppgifterna i domslutet måste därmed, naturligtvis, överensstämma med de bedömningar och slutsatser som anges i domskälen. Jag vill därför framhålla vikten av att utformningen av domar sker med största noggrannhet.

#### Rättelse av en dom

Vid genomgången av domar i domboken uppmärksammades det att datumet för originaldomen i mål 781-15 hade rättats. Sista siffran i årtalet var ändrad till "6". Ändringen var gjord med Tipp-Ex och bläckpenna. Det fanns ingen notering om när rättelsen hade gjorts och vem som hade gjort den. Av verksamhetsstödet Vera framgick att domen hade meddelats 2016-01-05. På det domsdokument som fanns lagrat i Vera var datumet för domen 2015-01-05. Det fanns inte någon anteckning om en rättelse i Vera.

JO Lars Lindström: I 32 § FPL anges när och hur en rättelse av en dom får ske. I bestämmelsens tredje stycke anges bl.a. att ett beslut om rättelse om möjligt ska antecknas på varje exemplar av den dom eller det beslut som rättas eller kompletteras. Enligt 15 § förordningen om mål i allmän förvaltningsdomstol ska en rättelse enligt 32 § FPL antecknas av ordföranden på originalet till domen eller beslutet. I anteckningen ska dagen för rättelsen eller kompletteringen anges.

I 23 § första stycket DVFS 2014:5 anges att ett dokument som avser en dom eller ett beslut ska sparas i Vera, om en skriftlig version av det ska tas in i en dom- eller beslutsbok enligt 16 § första eller andra stycket första meningen förordningen om mål i allmän förvaltningsdomstol. I andra stycket anges bl.a. att ett dokument som enligt första stycket ska sparas i Vera ska ha samma



innehåll som det skriftliga avgörandet i dom- eller beslutsboken. Detta innebär att även rättelser ska sparas i Vera.

Det kan konstateras att rättelsen av domen i mål 781-15 är bristfällig då det på originaldomen saknas anteckning om när rättelsen skett. Det framgår inte heller vem som har gjort rättelsen. Det kan också konstateras att rättelsen inte har sparats i Vera och att den version av domen som lagrats i Vera inte har samma innehåll som den rättade originaldomen.

#### Försvunnen akt

Inför JO:s inspektion upptäckte förvaltningsrätten att akten i det avslutade målet 4267-15 inte gick att återfinna i domstolens arkiv. Kanslipersonalen uppgav att de trots stora ansträngningar inte hade lyckats hitta akten och att den troligen ligger i fel kartong i arkivet.

JO Lars Lindström: Det är naturligtvis oacceptabelt att en akt inte går att återfinna i domstolens arkiv. Jag vill erinra om vikten av noggrannhet vid arkivering av avslutade mål.

#### Överlämnande av mål enligt 7 § FPL

I mål 2574-16 hade två personer överklagat ett beslut av en överförmyndarnämnd till förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten konstaterade att nämndens beslut skulle prövas av allmän domstol. I ett beslut den 20 juli 2016 överlämnade förvaltningsrätten handlingarna i målet till Växjö tingsrätt.

JO Lars Lindström: Om en förvaltningsrätt kommer fram till att den inte är behörig att handlägga ett mål kan den under vissa förutsättningar enligt 7 § FPL lämna över målet till en annan motsvarande domstol. Det är emellertid inte möjligt att med stöd av bestämmelsen överlämna ett överklagande till en allmän domstol (se Wennergren och von Essen, a.a., kommentaren till 7 § FPL). Förvaltningsrätten borde i stället ha avvisat överklagandet.

#### Domstolens pärm med slutliga beslut

Vid granskningen av domstolens pärm som innehöll slutliga beslut meddelade under 2016 – och som efter årets slut ska föras samman i domstolens beslutsbok för året – konstaterades att domstolen i ett stort antal mål, bl.a. mål rörande LVU (se t.ex. mål 4198-15, 315-16 och 1684-16), hade stämplat ett beslut om avskrivning på handlingar som inkommit i målen och därefter satt in dessa handlingar i pärmen. På vissa av dessa handlingar framgick mycket känsliga personuppgifter, bl.a. uppgifter om psykisk ohälsa och om droganvändning.

JO Lars Lindström: I 16 § andra stycket förordningen om mål i allmän förvaltningsdomstol anges att beslut som innebär att domstolen skiljer målet från sig ska föras samman årsvis i en beslutsbok. Det anges vidare att om ett beslut skrivits på en handling i akten behöver till beslutsboken endast föras beslutet och den del av handlingen som visar i vilket mål beslutet fattats. I tredje

stycket samma bestämmelse anges att uppgifter som omfattas av sekretess enligt OSL inte ska tas in i beslutsboken.

Vissa av de uppgifter som framgick av handlingarna är av så känslig natur att de rimligen bör omfattas av sekretess. Jag erinrar därför om att sekretessbelagda uppgifter inte ska tas in i beslutsböckerna och jag förutsätter att tingsrätten ser över sina rutiner över vilka handlingar det är lämpligt att stämpla ett beslut om avskrivning på.

Vid protokollet

Jenni Nordquist

Justerat den 21 december 2016

Lars Lindström